

מסורת הש"ס

(א) וג' רי"ף ורל"ט דרב
 בחזקת, (ב) קדוש ל' מיר
 מ: מח, (ג) דר"ט ורל"ט
 מועד לרב, (ד) ז"ל בדרין,
 (ה) בספר המשנה ז"ל את,
 ו' ע"ז, ז"ל כח: כמותו
 קא: דב, (ז) וכל
 המקומות אימא ר' חנינא,
 (ח) קדוש ע: חולין פב:
 מיר ל' מח, (ט) כסי
 תעש ל' כ', (י) גס ז"ל
 אימא מלוצי, (יא) דר"ט
 שפתתא ל' געני שני
 שערות (אפילו גומא אסת)
 בתמ' דה: י' גולדות כ',
 (כ) דר"ט מחק חזית דלא,
 (מ) כסא' שמוקין.

תורה אור השלם

1. וַיִּקְרָאוּ בְּקוֹל גָּדוֹל
וַיִּתְגַּדְּדוּ כַּמְשֻׁשִׁים
וַיִּתְּחוּ וַיִּבְרָמְזוּ עַד
שָׁרָף דָּם עֲלֵיהֶם:
מִלֵּכִים אִי כֹה
יִקְרָאוּ קִרְיָהּ
2. לֹא יִבְרָשׁוּ וּפְאֵת זָקֵק לֹא
יִבְרָשׁוּ וּבִבְשָׁרָם לֹא
יִשְׁרְטוּ שְׁרֻטָּתָם:
וַיִּקְרָא כֹה
3. לֹא תִקְפֹּץ פְּאֵת
רֹאשְׁכֶם וְלֹא תִשְׁחִית אֶת
פְּאֵת זָקֵנְךָ: וַיִּקְרָא טו כו
4. וְתִשְׁרֹץ לִפְנֵי לֹא תִתֵּן
בִּבְשָׁרְכֶם וְתִתֵּן עֲקֵעַ
לֹא תִקְרָא בְּכֶם אֲנִי הָיִי:
וַיִּקְרָא טו כח

הגהות הב"ח

(6) גַּם בִּין מִיָּן
דִּרְשָׁא: (3) שֶׁם בִּין
מִדְרִיקָא: דִּרְשָׁא: (3) שֶׁם
בִּינִי דִרְנָה לִרְבִּי אֲשֵׁר עַד
יִכּוּמוֹ. יִצִּי בִין הִיא
שׂוֹלֵל וְכִי הוּא בִין
שִׁמְשֵׁה: (7) דִּרְבִּי אֲמַר
יִצְנָא בִּינִי דְרַב אֲהַבָּה
שִׁפְרָא: (8) שֶׁם מִכְמוֹ
מִבְּחָת עֵלְיוֹ: (1) רִשִּׁי
דִּי אֲשֵׁר בִּקְרָן קִרְן שֶׁלֹּל
אֲמַר שְׂמִירָל שֶׁלֹּל
וְכִי אִירֵל שֶׁלֹּל אֲהַבָּה
שְׂמִירָט: (2) דִּרְבִּי שִׁפְמוֹ
וְכִי אִירֵל שֶׁלֹּל אֲהַבָּה
כִּלְכֵּל מִרְאִי: (4) (5) דִּרְבִּי
וְנוֹמֵת שִׁמְשֵׁה מִיָּן אֲשֵׁר
בִּין מִיָּן קִרְן מִיָּן אֲשֵׁר
בִּין מִלְכּוֹ אֲמַר רִי אֲשֵׁר
בִּין אֲשֵׁר גּוֹמֵת אֲשֵׁר שֶׁן
שֶׁ שֶׁ עֲשׂוֹת דְּגוּלָּה אֲשֵׁר
אֲשֵׁר מִמְלַח מִלְכָּה וְנוֹמֵת
אֲשֵׁר בִּין שֶׁן אֲשֵׁר וְשֶׁ
קִסְדִּי: (6) דִּרְבִּי גִלְרִית
וְכִי אִירֵל שֶׁלֹּל אֲהַבָּה
עֲלֵה: (7) דִּרְבִּי אֲשֵׁר וְ
שִׁמְעָתָא כִּלְכֵּל וְאֲוֹר
נִמְחָק: (2) דִּרְבִּי גִבְיִי
וְכִי אֲמַר רִי אֲשֵׁר בִּין
אֲהַבָּה מִפְּנֵי: (3) דִּרְבִּי
מִמְלַח מִלְכָּה
שִׁפְמוֹת רֵאבִי מִקְלָה
דִּמְשִׁמֵּעַ: (4) רֵוֹבִי דִּרְבִּי
עַל וְכִי מִיָּן מִיָּן
שְׂלֵמֵת מִיָּן מִיָּן

לעזי רעט"י

יונט"ר [יונטור"א].
(מקום) חיבור.
פוינטורירי
[פוינטורירי]. לעקן
עקיצות (לשם כתובת
קעקע).
פליימ"א [פלימיא"ה]
איזמל (להקות דם).

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

כא.

עין משפט
גר מצוה

ע"ו [מתי פ"ב מהל' ע"ו]
 י' ג' טושי' י"ד ק' קפ'
 סעף: ה'
 ה' ב' מ"י פ"ב מהלכות
 ע"ו הלכה י"א סמג'
 אלוין פ"ב טושי' י"ד ק' קפ'
 קפ סעף: ה'
 ג' ג' טושי' שס ס"ג:
 ד' מ"י פ"ה מהלכות
 מירות הלכה י' סמג'
 לאוין רכ':
 ה' ה' טושי' שס ה' טו
 ו' מ"ג מהל' אצל ה'
 ז' סמג' שס ו' רלד':
 ח' מ"י פ"ה מהל'
 מירות הל"ג סמג'
 לאוין רכ':
 ט' ז' מ"י פ"ה מהלכות
 כלל'ס הל' ל' סמג'
 לאוין רפג':

מזוסף רע"י

[illegible]

וידדו ולא תשימו קרחה וגו': **המשרט**
אומר שמואל המשרט כלי על המת
חייב שני לאזין משום משרט ומשום
כלומר בין שריטה בין גדידה ענין
על עבודת כוכבים ביד חייב. פי'
הקונטרס חייב מיתה (ט) כזכרחה
ולקין שלא כזכרחה מלא תעבדם יתירא
ככלי פטור דאינו ככלל עבודה דאינו
(חייב) אלא ציד:
רב אשי אומר בכתב מובחת ע"יו.
וכן הלכה:

ואפילו

חייב: ויתגודדו כמשפטים בחרבות וברמחים אלא אימא בד פטור בכלי חייב: וחייב על הראש: מחוי רב ששת בין פירקי ⁽⁶⁾ רישא: ועל הזקן שנים מכאן ושנים מכאן ואחת מלמטה: מחוי רב ששת בין פירקי ⁽⁷⁾ דיקנא: רבי אליעזר אומר אם נטלן וכו': קסבר חד לאו הוא: ואינו חייב עד שיטלנו בתער: ת"ר ⁽⁸⁾ ופאת זקנם לא יגלחו ⁽⁹⁾ יכול אפי' גלחו במספרים יהא חייב ת"ל ⁽¹⁰⁾ גלל תשחית אי לא תשחית יכול אם לקטו במלקט ורהיטני יהא חייב תלמוד לומר לא יגלחו הא כיצד גילוח שיש בו השחתה הוי אומר זה תער: רבי אליעזר אומר אפילו לקטו במלקט ורהיטני (יהא) חייב: מה נפשך אי גמיר גזירה שזה ליבעי תער אי לא גמיר ג"ש מספרים גמי ⁽¹¹⁾ [לא] לעולם גמיר ג"ש וקסבר הני גמי גילוח עבדי: **מתני'** הכותב כתובת קעקע ⁽¹²⁾ ככתב ולא קעקע קעקע ולא כתב אינו חייב עד שיכתוב וקעקע ⁽¹³⁾ בידו ובכחול ובכל דבר שהוא רושם ר"ש בן יהודה משום ר' שמעון אומר אינו חייב עד שיכתוב שם ⁽¹⁴⁾ את השם שנאמר ⁽¹⁵⁾ וכתובת קעקע לא תתנו בכם אני ה': **גמ'** אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי עד דיכתוב ⁽¹⁶⁾ אני ה' ממש אמר ליה לא כדתני בר קפרא אינו חייב עד שיכתוב שם עבודת כוכבים שנאמר וכתובת קעקע לא תתנו בכם אני ה' אני ה' ולא אחר: אמר רב מלכיא אמר רב אדא בר אבהו אסור לו לאדם שיתן אפר מקלה על גבי מכתו מפני שנראית ככתובת קעקע ⁽¹⁷⁾ אמר רב ⁽¹⁸⁾ נחמן בריה דרב איקא שפוד שפחות וגומות רב מלכיו בלורית אפר מקלה וגבינה רב מלכיא רב פפא אמה מתניתין ומתניתא רב מלכיא שמעתתא רב מלכיו וסימניך מתניתא מלכתא מאי בינייהו איכא בינייהו שפחות רב ביבי בר אביי קפיד אפי' אריבדא דכוסילתא רב אשי אמר יכל מקום שיש שם מכה מכתו ⁽¹⁹⁾ מוכיח עליו: **מתני'** גזיר שהיה ⁽²⁰⁾ שותה יין כל היום אין חייב אלא אחת אמרו לו אל תשתה אל תשתה והוא שותה חייב על כל אחת ואחת יהיה מטמא למתים כל היום אינו חייב אלא אחת אמרו לו אל תטמא אל תטמא והוא מטמא חייב על כל אחת ואחת יהיה מגלח כל היום אינו חייב אלא אחת אמרו לו אל תגלח אל תגלח והוא מגלח חייב על כל אחת ואחת יהיה לבוש בכלאים כל היום אינו חייב אלא אחת אמרו לו אל תלבש אל תלבש והוא פושט ולבוש חייב על כל אחת ואחת

ר גזירה שוה. ה"א גזירה שוה דפאה פאה קאמר וזמסכת קדושין היא (ס:). **מספריס מנא** ל"א. קט ורהיטני שיש צהן השחתה: **גילוח עבדי.** השחתתן עושה גילוח כלומר גילוח מיקרי דדרך צחחלה על צשרו צסס או צסיקרא ואח"כ מקעקע הצשר צמחט או צסכין ונכנס הצבע צין ע פיינטעווירר. ואסור לכתוב שום כתיבה בעולם על צשרו צענין זה שך גזירת הכתוב: **אם צדים קאמר: גב' קע עשיבאס אני ה' ממש.** על מיצות הללו אני ה' אחת מייציו משום צסס. שום כתובת מקעקע לא יעשו לפני שאני י ואסורין אחת לכתוב שום אחר על צשרסם שום הוא ומייה אסור לכתוב שום כתיבה בעולם אלא לריש אלא דמיזו מלכותו ליכא: **אפר מקלה.** דוקא משמחה והירוס נראה שם אחר זמן אצל עפר בעלמא לא: **שפד.** צ"א דין (בבא ע"ד נח:) (1) שפד שללו דלדא ושומטו ומניחו צקין וזית והיינו שמעתתא דעילייה מילתא דאמורא אמרה: **שפחוס.** משנה היא אמר אחי הכניסה לו מאה וכו' אמר רב מלכיו א"ר אדא (1) הלכה כרבי אליעזר (סס סא:) והיינו דאפי' נפשה: **גומות.** (2) (3) צנדה צבא סימן (דף נג:) ר' חלבז אמר רב הונא שמי שערות שאמרו רב רב אדא צר אהבה גומות אע"פ שאין בו שערות: **צלורים.** צפרק אין מעמידין צ"א (דף נט.) וכמה אמר רב מלכיו אמר רב אדא (4) שלט אצבעות לכל רוח והיינו ממתנייה: **אפר מקלה.** הכא מילתא צנפני נפשה קאמר אסור לו נלדס ר' גצניה. מני באין מעמידין דקתי צנשה (נ"א ע"א:) וי"ט אמר רב מלכיא אמר רב אדא (5) מפני שמחליקין כו' והיינו משנה דאמתי' קאי: **מסני' ומתנייה.** י מיניה שפחות דכולהו מתני' רב מלכיא אמרייהו כלומר משנה דשפחות דלוקמת כרב מלכיו דוקא (6) אלא דבסימנא דרב מלכיו ליכא מתני' ושמתתא רב מלכיו ומה שנשאר מן השמעות מת רב מלכיו אמרייהו והיינו דקאמר איכא צניייהו שפחות ולא קאמר שפחות ואפר מקלה אלא קאי קאי: **מתנייהא מלכא.** משניות וצרייתות עיקר זה והיינו סימן מי ששמו דומה לנקבה נקבה אליייה והיינו רב מלכיא ששמו דומה לנקבה ומשמעותו של שם נמי משמע לשון מלכות ושמות. ואית דמרסר איכא צניייהו שפחות (7) ומקלה ששמע שפחות צננהה כך לשון שמחה צו. צלע"ז פליימ"א: **ברתני' היה לבוש נלואים.** אחד מן השוק ולא עזר:

קסבר רבי יוסי שריטה וגרידה אחת היא
וכתיב התם למת אמר שמואל המשרש
בכלי חייב מיתבי שריטה וגרידה אחת
היא אלא ששריטה ביד וגרידה בכלי הוא
דאמר כרבי יוסי תני תנא קמיה ⁶דרבי יוחנן
על מת בין ביד בין בכלי חייב על עבודת
כוכבים ביד חייב בכלי פטור והא איפכא

כתיב: ויִתְגַּדְּדוּ כַּמִּשְׁפָּטִים בַּחֲרֻבוֹת וּבְרַמְחִים
וְחַיִּיב עַל הָרֹאשׁ: מַחְוֵי רֶב שֶׁשֶׁת בֵּין פִּרְקֵי
שְׁתֵּים מִכָּאן וָאֲחַת מִלְּמַמְהָ: מַחְוֵי רֶב שֶׁ
אֲלֵעֶזֶר אֹמֵר אִם נִמְלֵן וְכו': קִסְרָה חֵד לֹא
בַתְּעַר: ת"ר ²וּפֹאֵת זָקֵנִים לֹא יִגְלֹחוּ ³יִכּוֹל:
ת"ל ³לֹא תִשְׁחִית אִי לֹא תִשְׁחִית יִכּוֹל אִם
תִּלְמִיד לֹא יִגְלֹחוּ הָאֵל כִּי־צֵד גִּילּוֹחַ שִׁישׁ
רַבִּי אֲלֵעֶזֶר אֹמֵר אֲפִילוּ לְקַטּוֹ בְּמִלְקָא וְהָאֵל
גַּמְדִּיר גְּזִירָה שׁוּה לִיבְעֵי תַעַר אִי לֹא גַמְדִּיר ג"ש
ג"ש וְקִסְרָה הֵן נִמְי גִּילּוֹחַ עֲבִד: **מִתְנִי** ה
קִקְעָקַע קִקְעָקַע וְלֹא כָתֹב אִינוּ חַיִּיב עַד שִׁיכְתּוּב
שֶׁהוּא רוּשֵׁם ר"ש בֶּן יְהוּדָה מִשּׁוּם ר' שְׁמַעוֹן
אֵת הַשֵּׁם שְׁנֹאמֵר ⁴יִכְתּוּבֶת קִקְעָקַע לֹא תִתְּנוּ
אֲחָא כִּרְיָה דְרַבָּא לִרְבִּי אֲשִׁי עַד דִּיכְתּוּב ⁵אֲנִי
מִפְּרָא אִינוּ חַיִּיב עַד שִׁיכְתּוּב שֵׁם עֲבוּדָת כּוֹסֵי

תתנו בכס אני ה' אני ה' ולא אחר: אמר רב
אסור לו לאדם שיתן אפר מקלה על גבי מכר
(א) אמר רב (ז) נחמן בריה דרב איקא שפור ש
אפר מקלה וגבינה רב מלביא רב פפא אמר
שמענתא רב מלכיו וסימינך מתניתא מלכתא
רב ביבי בר אבוי קפיד אפי' אריבדא דכוסילר
שם מכה מכתו (ח) מוכיה עליו: **מתני'** גיור ש
אלא אחת אמרו לו אל תשתה אל תשתה והווי
יהיה מטמא למתים כל היום אינו חייב אלא
תטמא והוא מטמא חייב על כל אחת
אינו חייב אלא אחת אמרו לו אל ת
חייב על כל אחת ואחת יהיה לבוש בכל
אחת אמרו לו אל תלבש אל תלבש והוא פושט

ר גזירה שוה. הריא גזירה שוה דפאה פאה קאמר וזמאן
קטן ורהיטני שיש בהן השמחה: גילוח עבדי. השמחתן
ב מחלה על צפרו כסס או צסיקרא ואח"כ מתקעה ה
ע פוינטענוריר. ואקור לכחוב שום כחידה בעולם על צ
ציום קאמר: גב' עד שיכחוב אני ה' ממש. על מיפ
צכס. שום כחובת קכחוב לא ויעשו לפני אפי' ווא
שם הוא ומליא אקור לכחוב שום כחידה בעולם אפי' לר"ש א
ממה והירושם נראה שם אחר זמן אצל שער בעולם לא: שפור
דאדא ושומטו ומניחו בקרן זוית והיינו שמעמחא דעילויא מי
ממר אפי' הכניסה לו מאה וכו' אמר רב מלכיא א"ר אדא
אדאפי נפשה: גומות. (א) צנדא צבא סימן (קד צג) ר' א
ר רב אדא בר אבהה גומות אע"פ שאין בו שערות: צל
וכמה אמר רב מלכיא אמר רב אדא (א) שלש אצבעות לכל
מילתא צבאפי נפשה קאמר אקור לו לחדש י"ו: גצניה. ו
י"ט אמר רב מלכיא אמר רב אדא (א) מפני שמחליקין כו' ומה
י מיניה שפחות דכולהו מתני' רב מלכיא אמרינהו כלכו
דוקא (א) אלא דבסימנא דרב מלכיא ליכא מתני' ושמעמחא
ת רב מלכיא אמרינהו והיינו דקאמר איכא צנייירו שפחות
קאי קאי: מתניסא מלכא. משניות וצרייתות עיקר ה
נקבה אלייזה והיינו רב מלכיא צשמו דומה לקבא ומש
שעמעות. ואית דמפרש איכא צנייירו שפחות (א) ומש
שמח(א) צו. צלע"ז פליימ"א: מתני' היה לנוש